

Aage 80 år

Jeg vil starte med lidt bonus-information. Vidste I at Aage har fire børn – 3 piger og 1 dreng og 9 børnebørn. Han er faktisk også et familiemenneske og det ser vi jo her hvor også familien er repræsenteret. Specielt velkommen til jer.

Til lykke med fødselsdagen. 80 år det er da godt gået, men det er da osse godt gået af os andre. Tænk sig vi har kunnet holde dig ud i 15 år – godt og vel. Du kom første gang den 10. november i 2001 hvor vi havde åbent hus med Peter Jørgensen som vært. Peter forsvandt, men du blev. Først en gang om ugen, men det trappede op. Officielt kommer du i dag tre gange om ugen – men i praksis er det nærmest hver dag du kigger ind – incl. om lørdagen.

Det er faktisk mærkeligt at vi kan holde dig ud, for du er jo en sær snegl. Du kan råbe og bande højlydt over at man da heller aldrig kan finde noget som helst i den rodebule, eller over at der er 15 millioner pakistanere inde i REMA 1000 og at du ikke kan komme til, eller bande over at der ikke er nogen der gider arbejde, eller beklage dig over at de dovne banker skulle sørge for at sætte en betalingsautomat op her på torvet osv. osv. Det er stort og småt du går og bander over. I begyndelsen når du bandede så højlydt kom jeg farende for at høre hvad der var sket. Det er jeg holdt op med. Du mener det jo ikke så alvorligt.

Når vi kan holde dig ud er det jo fordi du jo i virkeligheden er en godmodig og meget hjælpsom mand, der ikke kunne drømme om at gøre nogen fortræd. Selvom du bander og svovler over alle de fremmedarbejdere er du alligevel mindst lige så hjælpsom over for dem som du er overfor os med de danske stamtavler. Da vi havde sagt farvel til Skrædder Birol fra Tyrkiet eller Ali fra Syrien var du jo en af dem som de bagefter talte varmest om.

Det er jo ikke småting du har hjulpet til med. Du har lavet et udtræk til en barnevogn så det store barn kunne blive kørt samtidig med at babyen blev rullet, Du har fået adskillige kaffemaskiner og elkedler til at virke igen, lamper, brødristerere, vægure, støvsugere - listen er ganske lang. Du har de senere år måttet kæmpe med at teknikken bliver mere indviklet men er jo heller ikke bleg for at bede andre om hjælp.

Udover reparationerne har du fungeret som husets vicevært og gået og lavet praktiske ting med at sørge for ophæng af hylder, fået døre til at lukke ordentligt, boret huller hvor malerier skulle hænges op osv. osv.

Du er manden med de praktiske løsninger og det har vi levet højt på i over 15 år.

Først var du med i kælderens i nummer 60 sammen med Conrad, hvor han indførte lørdagsfrokosten, som du var ret begejstret for og som du stadig vender tilbage til, men den stoppede da Conrad stoppede.

Så kom Flemming og selv om I gik hinanden på nogen gange så spurgte I jo begge efter den anden når han ikke var der.

Så rykkede vi over i nr. 47. Du kom over jorden og fik mindre plads. Det var du ikke vild med og du brokkede dig højlydt mange gange og truede med at stoppe - men du blev hos os.

Så flyttede vi til nummer 41 og der kom mere plads og så måtte du leve med at John også var der. Det gik jo også selvom du da også brokkede dig, men ikke så højlydt, for det ville da være endnu værre hvis du skulle være helt alene på værkstedet. Du vil jo gerne have selskab.

Så flyttede vi hertil og du er stoppet med at brokke dig over at skulle være alene. Nu kunne du finde på at brokke dig over at der er for mange.

Aage har et samlergen og det vil man garanteret kunne forvise sig om hvis man besøgte ham. Vi har dog stor respekt for dit samlergen, for pludselig kommer der en reservedel frem som kan bruges til en gammel spolebåndoptager eller en plade vi kan bruge når noget skal hænges på væggen.

Vi er – som du vel også godt kan mærke – rigtig glad for dig og for den hjælp du yder til stedet her.

Vi ville faktisk blive bekymrede hvis du pludselig slet ikke brokkede dig.
Du hører jo til her.

Aage længe leve!!